

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 55

гр. Елхово, 16.02.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – ЕЛХОВО, IV -ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Доротея П. Янкова

при участието на секретаря Т А В
в присъствието на прокурора А. Г. С.
като разгледа докладваното от Доротея П. Янкова Наказателно дело от общ характер № 20232310200087 по описа за 2023 година

Съдът, в настоящият си състав счита, че са налице процесуални пречки за даване ход на делото предвид наличието на основанията на чл.359, ал.2 във вр. чл.249, ал.4 т.1 от НПК за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на наблюдаващия прокурор, поради допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия по чл. 249, ал. 4, т. 1 от НПК.

С внесения обвинителен акт срещу Е. С. Г., български гражданин, е повдигнато обвинение за престъпление по чл.279, ал.1 от НК за това, че на 28.01.2023 година, в района на 253 гранична пирамида, находяща се в землището на с. Вълча поляна, община Елхово, обл.Ямбол, влязъл през границата на стрА.та от република Турция в република България, без разрешение на надлежните органи на властта, т.е. в първата от двете алтернативно дадени форми на изпълнителното деяние по чл.279, ал.1 от НК.

Във внесения обвинителен акт е налице противоречие между диспозитив на обвинението и обстоятелствена част на обвинителния акт, както и в самата обстоятелствена част на обвинителния акт относно обстоятелството налице ли е разрешение на надлежните органи на властта обвиняемия да влезе на територията на република България. Конкретно в обстоятелствената част на обвинителния акт се твърди, че Е. С. Г. е влязъл през границата на стрА.та през възпрепятстващото съоръжение на границата на република България, т.е. не през определените за това места, както и че непосредствено след влизането и установяването му от граничните власти на територията на република България същият е заявил, че е български гражданин и е представил лична карта и паспорт. Последното – наличието на лична карта и паспорт на подсъдимия, български граждани, сочи на наличие

на разрешение за влизане в стрА.та. Същевременно се твърди, че влизането на подсъдимия е без разрешение на надлежните органи на властта, защото не е притежавал документи, удостоверяващи правото му на пътуване извън пределите на република Турция, вкл. и правото му да влезе в република България, както и необходимата за влизането му в Република България виза. В случая за съставомерността на деянието е без значение подсъдимият притежавал ли е документи удостоверяващи правото му на излизане извън република Турция, тъй като предмет на престъплението по чл.279, ал.1 от НК е винаги и само българската граница. Изводите на прокурора, че на подсъдимия е необходима виза са неправилни, тъй като след влизането на Република България в ЕС на 01.01.2007 г. е облекчен реда за охрА. на държавната граница, с последващо уеднаквяване на българското законодателство с Регламент 562/2006 г. на ЕП и Съвета, съгласно който вече не е необходимо изрично разрешение за преминаване на границата от български граждани и граждани на ЕС. Посочените лица влизат и напускат територията на Република България само с валидна лична карта или валиден паспорт, съгласно чл.4, ал.1 от Закона за влизането, пребиваването и напускането на РБ на гражданите на ЕС и членовете на техните семейства. Още по - малко на подсъдимия е необходима виза за влизане в държавата, чийто гражданин е - Република България. Следователно, след 01.01.2007 г., разрешението по отношение на българските граждани, като елемент от обективна стрА. на престъплението по чл.279, ал.1, пр.1 от НК, е необходимо само, ако им е била наложена забрА. за влизане или за напускане на стрА.та, като в случая в обвинителния акт не са налице твърдения, че по отношение на обвиняемия е налице забрА. за влизането му в стрА.та.

Изложените в обстоятелствената част на обвинителния акт фактически твърдения създават неяснота какви са основанията на прокурора да приеме, че на обвиняемия е липсвало изискуемото разрешение за влизане в стрА.та, от там и се възпрепятства правото на обвиняемия да научи за какво престъпление е привлечен в това му качество. Последното съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, ограничаващо правото на защита на обвиняемия, като същото е отстранимо, чрез отстраняване противоречията на обвинителния акт и преценка относно формата на изпълнителното деяние.

Съдът намира, за необходимо да посочи, че първата форма на изпълнителното деяние на престъплението по чл.279, ал.1 от НК - преминаване на границата на република България без надлежно разрешение, се осъществява при влизане или излизане от стрА.та без необходимото разрешение за това - лична карта, задграничен паспорт и евентуално виза. Втората форма на изпълнителното деяние е преминаване на границата с разрешение, но не през определените за това места. В този случай деецът не се регистрира на влизане или излизане от стрА.та, той има разрешението, но липсва знанието от стрА. на надлежните органи на властта.

Предвид изложеното по-горе, съдът намира, че съдебното

производство по делото следва да бъде прекратено, а делото да се върне на РП-Ямбол за отстраняване на констатираните съществени нарушения на процесуалните правила.

Водим от горните мотиви, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НЕ ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ПРЕКРАТЯВА на основание чл.359, ал.2 във вр. чл. чл. 249, ал. 4, т. 1 от НПК съдебното производство по настоящото НОХД №87/2023 година на РС – Елхово и **ВРЪЩА** делото на РП – Ямбол за отстраняване на допуснатите съществени процесуални нарушения, посочени в обстоятелствената част на настоящото определение.

Определението подлежи на обжалване и протестиране в 7 - дневен срок, считано от днес пред ЯОС чрез ЕРС.

Съдия при Районен съд – Елхово: _____